

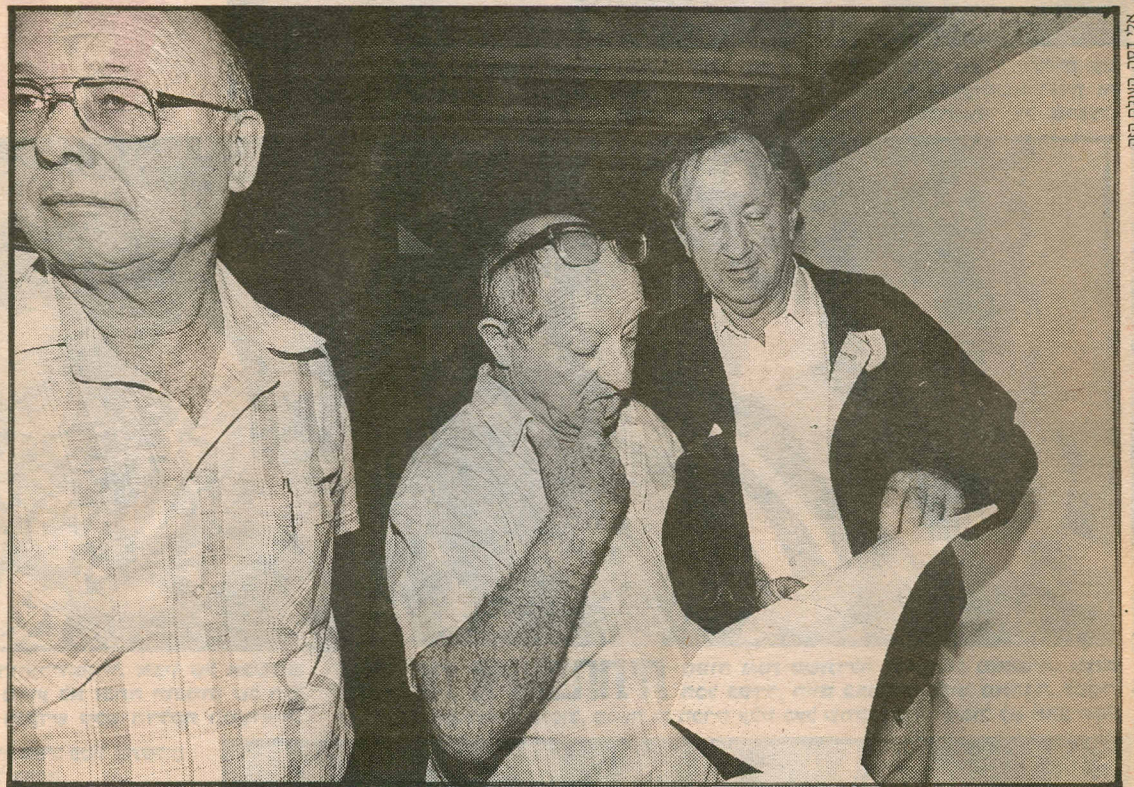
מייודע"מה. עורך־הדין אסן טען שהאויב ברח ולא ירה כלל, וכי חפר לא היה בפעולה קצרצרה זו אלא "טרמפיסט".
 תוך כדי כך סיפר נצר כי יגאל אלון רצה להלביש עליו גם את העיתונאי עמוס אילון, אבל הוא סירב לקחת אותו לפעולה. את חפר לקח מפני שהכיר אותו. לעומת זאת הסכים לקחת איתו לאחת הפעולות עיתונאית צרפ־תית יפה, שהיתה אמורה לכתוב בדברים חיוביים על הפלמ"ח.
קרב בשפת־הים. מלבד שני הקרבות האלה, שבהם השתתף חפר, לדברי העדים, במהלך 15 החודשים של מלחמת־העצמאות, השתתף חפר גם בקרב שלישי: בשפת־הים של תל־אביב.
 פעיל העיר שלא ראה אותו שם, אך שמע שהיה שם תחת אש כבדה. אנשי אצ"ל על

הביא שני עדים.
כדורים מתוך כעס. הראשון היה מאיר פעיל, גם הוא אחד מדוברי המורשת הי־פלמ"חית. הוא סיפר כי ראה את חפר באחת הפעולות האחרונות של המלחמה, במיבצע חורב.
 חפר בא אז עם הצ'זבטרון לתת הצגה לחיילים, לפני יציאתם לפעולה. בהסכמת המפקדים, הצטרף לאחד המשוריינים והשתתף בפעולה בבירת־מילה. בפעולה זו היתה אש, וחפר שמע כדורים שורקים. "כדורים שנורו מתוך כעס", הוסיף פעיל, תוך שימוש במטבע־לשון בריטי, שעורר צחוק באולם בית־המישפט.
 בחקירה הנגדית של עורך־הדין דן אסן, ממישר עורך־הדין אמנון זיכרונ, התנהל מעין קרב בין פעיל ובין יריבו, ההיסטוריון

אם מורה בבית־הספר יקבע שזונה היא מוכרת־מוזון, האם תתקבל חוות־הדעת שלו בבית־המישפט, או שהשופט עצמו יקבע מה זאת זונה?
 האם יכול היה אדם לשבת בבית־קפה ברחוב אלנבי בתל־אביב במלחמת־העצמ"א ות לא לשמוע שריקת־כדורים?
 האם אצ"ל היה "אוייב" במלחמת־העצמ"א, והאם היתה הפעולה נגד האוניה אל"ט? לנה אחד הקרבות של אותה מלחמה?
 כל השאלות האלה התעוררו במישפט

לוחם

או טרמפיסט?

בבית־המישפט: מאיר פעיל, חיים חפר, ראובן נצר
 האם שרק כדור גם ברחוב אלנבי?

האוניה אלט'ניה ירו לעבר מטה־הפלמ"ח, ששכן על חוף־הים, לפני שהאוניה הוטבעה על־ידי תותח («התותח הקדוש», כפי שקרא לו דויד בן־גוריון).
 שני העדים קבעו שחיים חפר לא היה חייל ביחידה קרבית, אלא מפקד להקת־הבידור של הפלמ"ח, הצ'זבטרון.
 במרכז המישפט תעמוד, קרוב לוודאי, השאלה אם הפסוק, "לא שמע אף כדור אחד שורק" הוא קביעה מילולית, או שיש לו משמ"ע עות מטאפורית — גבר שלא היה חייל קרבי. על כך הוגשו חוות־דעת, ובסופו של דבר תצטרך שופט־השלום שרה גדות לקבוע הלכה בעניין זה.
 המישפט, שבו יושמעו גם העדויות של חיים חפר ואורי אבנר, ואולי גם חוות־הדעת של ההיסטוריון אורי מילשטיין, המרצה לספרות טניה ריינהארט ואחרים, יימשך בעוד חודשיים.

הצבאי אורי מילשטיין, שישב באולם, ושי־חווה־דעתו הנגדית הוגשה לבית־המישפט. בין השניים יש פער לגבי המועד שבו הופיע הצ'זבטרון באותו יום, ולגבי מהלך הקרב ומקומו האפשרי של חיים חפר בו.
מייודע"מה. הפעולה הקרבית השנייה שבה השתתף חפר, לדבריו, היתה פשיטה על בסיס בית־המכס הסורי ליד הירדן, ששימש אז כבסיס־אספקה. הפעולה, במאי '48, היתה קצרה, והסתיימה כולה ב־15 דקות.
 מפקד־הפלוגה דאן, ראובן נצר, סיפר שיגאל אלון ביקש ממנו לקחת איתו את חפר. מכיוון שחפר לא היה שייך ליחידה הקרבית, אלא היה איש להקת הצ'זבטרון, החזיק אותו נצר לידו. אבל הוא הטיל עליו משימה ולפ"רוק נשק ממשורייני סורי נטוש ולהטיל לתוכו רימוניד.
 האם בכלל ירה האוייב בפעולה זו? נצר טען שהסורים ירו, אבל הוסיף: "לא היתה אש

הפלילי שהגיש חיים חפר נגד אורי אבנר, ושהחל מתברר השבוע בבית־המישפט השלום בבית־אביב.
כדור שורק. חפר התרגז על דברים שי־פירסם אבנר במדורו 'יומן אישי' (השולחן הזה 17.2.88) בתגובה על מקאמה שלו. באותם הימים התכוון אש"ף לשגר לארץ אוניה של מגורשים. יוסי ראל, איש־פלמ"ח ותיק, מפקד אוניית־המעפילים האגדתית אקסר דוס, הביע הודות עם האוניה הפלסטינית. חפר התנפל עליו בשירו.
 ברישימה קצרה («הגבר וההיפך») ערך אבנר רי השוואה בין ראל, גיבור אותנטי, ובין חפר, שאותו הגדיר כ"איש שבכל 15 החוד"שים של מלחמת־העצמאות לא שמע אף כדור אחד שורק." על הפסוק הזה, בעיקר, מתנהל המישפט.
 חפר טען שאכן השתתף במהלך מלחמת־העצמאות בשני קרבות. כדי להוכיח זאת,

הסלם (הצג)
 2748
 2.5.890

אלי דסה העלים היה